

Resa till Egypten, 5te nov. 1900 – 29de mar. 1901

Deltagare: Grefve Walther och Grefvinnan Wilhelmina von Hallwyl, Fröken Ida Uhse, Fru Johanna Kempe med Fröken Elma Hök, hvilka anlände till Konstantinopel d. 4de maj. Löjtnant Wilhelm von Geijer med fru, f. Irma von Hallwyl hvilka anlände till Neapel d. 11te nov. Militärattaché Henrik de Maré med fru, f. Ellen von Hallwyl, hvilka anlände till Kairo d. 23dje dec. och återvände till sitt hem i Berlin d. 14de jan. 1901.

Den 5te nov. kl 7 e.m. reste vi från Stockholm. Vid Gnesta station träffade vi Ebba med sina barn. Kammarherre von Eckermann med Harry följde med till Flen: Harry hade firat sin födelsedag i Stockholm, han hade fyllt 14 år och var en stor och stark gosse. Öfverfarten var mycket god, ingen sjögång.

Berlin, 6te nov. Vi anlände kl. 5,30 e.m. De Marés väntade oss redan i hotellet, och vi åto aftonmåltid tillsammans.

Fredag d. 9de nov. fara vi direkt till Neapel, 46 timmars resa i sträck, där, i Neapel skola vi sammanträffa med Geijers.

d. 10de nov. lördag reste vi hela natten med lyxtåget, som var mycket bekvämt, men också mycket dyrt. Vi foro öfver München, Innsbruck, Brennerpasset, Verona och Milano, dit vi kommo på aftonen, och där tåget växlade. Därefter öfver Rom till Neapel, och det var ledsamt att icke få stanna något i Rom. På resan i dag ha vi delvis sett vackra trakter, på morgonen dimma och nu något regn, sådana berglandskap äro bedårande att fara igenom, skada att man ej kan stanna öfverallt. Vi kommo rätt sent till Neapel kl. 11 e.m., och Geijers voro emot oss på bangården.

Neapel, måndag d. 12te nov. Vi gingo genast till Museo Nazionale. På aftonen gjorde vi en promenad till klostret St Martino för att njuta af den härliga utsikten.

Tisdag, 13de nov. Grefvinnan mådde ej riktigt bra, vi foro ändå kl. 11 f.m. till Pompeji för att bese utgräfningarna. Ännu en villa har blifvit utgräfd, förr tillhörig familjen Vettier. Allt står kvar på sina platser, vi sågo de härligaste målningar, jag var mycket intresserad.

14de nov. På f.m. packade vi, därefter gingo vi till Akvariet och beundrade med stort intresse hafvets underbara värld. Jag har hållit i den elektriska fisken och kände elektricitet i handen. Bläckfisken fick sin föda och åt med stor girighet de små bitarna, som den grep med sina långa fångstarmar.

Efter lunch gingo vi ännu en gång till Museo Nazionale för att riktigt noga beundra några föremål. Återkomna gingo vi genast ombord på den ångare, som skulle föra oss till Port Said. Här var allt storartadt inträffadt. Vädret var skönt och varmt, och vi sutto i det fria ända till kl. 11 e.m. utan att tycka, att det var kallt. På ångaren äro en mängd soldater, destinerade till Kina. Här är rörligt lif och vimmel. Vi sågo Vesuvii glödande krater, och därefter gingo vi till sängs. Jag lade mig med den tanken, att jag skulle bli sjösjuk, dock ännu så länge mår jag bra. Grefvinnan köpte 2 antika koppar i Neapel.

15de nov. Äfven i dag vackert väder, hafvet ligger lugnt, vi hafva passerat Messina, foro rundt omkring hela "stöfveln" (Calabriska halfvön), och äro nu i öppna hafvet. Måtte den gode

Guden gifva oss vackert väder till Port-Said, så att vi ej komma fram till hälften förstörda. Färden bekom Grefvinnan mycket bra.

16de och 17de nov. Härligt väder, komma i natt till Port-Said och fortsätta därifrån med bantåg till Kairo.

18de nov. Vi ha nu lämnat den härliga ångaren Irene, på hvilken vi haft så sköna dagar utan att bli sjösjuka. Lördagen, näst sista dagen, var det stor fest på ångaren. Matsalen var smyckad med girlander och lampor. Kejsarkronan på det smyckade bordets midt var också tillverkad af girlander. Stämningen under middagen var mycket animerad, ty champagnen flöt rikligt. Tidigt på morgonen tog ångaren i kol, och då var det omöjligt att sofva. Tåget till Kairo gick långa sträckor genom öknen, där vi sågo flera kameler samt de stora pyramiderna framför Kairo och nu äro vi kl. 5 e.m. i hotell Savoy, som ser mycket trefligt ut. Redan på bangården var ett rörligt lif.

Kairo, 19de nov. Sedan vi packat upp, gingo vi ut strax efter frukosten. I godt humör vandrade vi omkring på gatorna där man ser negrer, mulatter, egypter och nubier, hvilka se mycket bra ut i sina dräkter. Ekipagen köras af färgade kuskar, mest negrer och mulatter. På de finaste ekipagen voro kusk och betjänt i röd fez samt 2 löpare i hvita guldbroderade dräkter. De senare springa framför vagnen under höga rop för att göra plats. Efter lunchen gingo vi i en bredvid operan liggande park med härliga palmer.

20de nov. For på f.m. med Grefvinnan till Basarerna och genomvandrade flera gator, där olika slags handverkare arbetade i sina små öppna verkstäder, och äfven försäljare hafva sina butiker. Här läsa de sina böner, arbeta och skämta med sina grannar samt dricka kaffe. Efter frukosten vandrade vi åter genom gatorna.

21sta nov. Besökt 2 moskéer och biblioteket, det senare äger flera exemplar af Koranen i skönaste utsmyckning, gåfvor af olika Sultaner från 8de århundradet till nyare tid.

22dra nov. Vi besågo moskéer och foro genom Bazarer. Efter frukosten foro vi till Citadellet och Muhammed Alis' moské, där i sydöstra hörnet Muhammed Alis' graf, omgifven af ett vackert galler. Foro tillbaka öfver Place Sultan-Hassan och Muhammed Ali-gatan.

23dje nov. En mycket het morgon. Besökt Giza-museet. Sågo flera salar med mumier, det var som att vandra genom kyrkogårdar. I en sal voro Ramses d. II:s och andra konungamumier. I andra salar montrar med prydnadsföremål af guld och ädla stenar. Jag har dock ingen förkärlek för den egyptiska konsten, men måste beundra att man redan för 6 000 år sedan kunde tillverka så konstnärliga föremål. I e.m. skola vi gå till moskéen Kasr el'-Ain med "den gråtande dervischen", det var just ej mycket sevärdt, vi sågo det bättre utfördt i Alger.

24de nov. Till Barrage du Nil på en Nilångare för att se världen största slussverk, som börjades år 1835 och fullbordades år 1890 för att besörja bevattningen under Nilens torktid. Längs Nilen ser man dock ännu bevattning af fälten genom vattenhjul, hvilka dragas af oxar. Sedan vi på dressiner hade besett de stora slussarna och broarna, åto vi vår medförda frukost på en belvedere i en vacker park, där engelska familjer bruka uppehålla sig. Vi sågo även soldater.

25te nov. Sågo byggnaden Muristan Kalaun, fordom lasarett, en stor byggnad med 1 sal för hvarje sjukdom, nu mycket förfallen men med spår af förgången storhet och skönhet. Moskéen Hakim med Arabiska museet, där Grefvinnan köpte en liten afgud.

Efter frukosten foro vi till Zoologiska trädgården, djuren voro ej så anmärkningsvärda, men trädgården var vacker med höga palmer, granatträd samt andra träd och buskar.

26te nov. Foro vi till Kalifgrafvarna från 13de – 16de årh. efter Kr.f. med många moskéer samt de stora ruinhögar där vi hittade en antik örring, en blå pärla och blåa stenar. Grefven fick några små mynt af föraren, som funnit dem. Efter frukosten foro vi till Bad Helwân i öknen, 5 km från Nilen i en konstgjord oas, mycket besökt luftkurort för lungsjuka samt badort för reumatism och katarrer i dessa bekanta svafvel- och koksaltkällor. Platsen har regelbundna gator med vackra villor och ett utmärkt hotell.

27de nov. Tidigt på morgonen foro vi till Mataria, en obetydlig by med det s.k. Mariaträdet, där enligt legenden, Jungfru Maria hvilade under flykten till Egypten, 2 km därifrån ligga ruinerna af den berömda solstaden Heliopolis, en av Egyptens äldsta städer. Af staden återstår endast muren och af templet en enda obelisk af röd granit, den äldsta obeliskan i Egypten. Därifrån till den af fransmän anlagda strutsfarmen, där 800 strutsar årligen uppfödas, vår utfärd tog 3 timmar.

28de nov. Utfärd till Rhoda-ön. På öns sydspets befinner sig den år 716 e. Kr. uppbyggda ”Nilometern”, bestående af en brunn, i hvilkens mitt en pelare, hvarå inhuggna måttsiffror, betecknande vattenståndet i Nilen.

Från högra Nilstranden till vänster kommer man till Gamla Kairo, en liten stad med en koptisk kyrka, Mâri-Grigis (Mariakyrkan), i hvilkens krypta, enligt legenden, Jungfru Maria och Kristusbarnet skulle ha bott en hel månad under flykten till Egypten. På e.m. till Mamluckgravarna, de äro använda dels som stenbrott, dels genom ombyggnad förändrade till moderna grafplatser, minareterna finnas endast delvis kvar, platsen är mera förstörd än Kalifgravarna. Vägen var mycket sandig, och graffältet är den enda sevärdheten.

29de nov. Besökte på morgonen 2 Museer och skolor. Vi vandrade sedan genom Basaren och sågo på pärlor och guldsaker. Efter frukosten foro Irma och hennes man till katolska kyrkan för att närvara vid Baron Rosens bröllop.

Därpå foro vi till Kalifgrafvarna. Vägen dit är också mycket sandig. Man ser här en mängd moskégrupper med kupoler och minareter, de förnämsta äro sultanernas Barkuk och Kait Bey gravmoskéer. m.fl. Vi bestego därefter väderkvarnskullen och sågo därifrån i solnedgången en härlig utsikt öfver staden, foro sedan ännu en gång till Citadellet för att därifrån se solen gå ned bakom pyramiderna med den härligaste färgprakt i gult och rödt, en sådan syn glömmar man aldrig och man känner sig gripen öfver Guds allmakt och tacksam öfver, att man framför så många andra har kunnat få njuta af en så storartad utsikt.

30de nov. Beundrat moskéer och gjort små uppköp i Basaren. Efter frukosten redo vi på åsnor till Fortet för att se utsikten, den var vacker i solnedgången. Tyvärr bekom ridten ej Grefvinnan så väl.

1sta dec. På f.m. gingo vi till mattbasaren, där Grefvinnan köpte 3 mattor som julgåfva åt Fru Kempe och 1 åt sig själf. Efter frukosten gingo vi omkring på gatorna och foro sedan till Ghezireh Palace Hotel, där vi togo in.

2dra dec. Vi foro tidigt till den koptiska kyrkan och voro där redan kl. 8 för att få vara med om hela gudstjänsten. Vi fingo bröd att äta och Grefvinnan behöll sitt som minne. Efter frukosten besågo vi 2 arabiska hus. Vi fingo äfven besöka Harem i forna palats, där rummen voro höga och taken förgyllda och med målningar. Haremsdamerna voro glada och förtjusta, tyvärr kunde vi ej förstå deras frågor. Vi besågo också ett dambad, där det var så hett, att vi knappt kunde vistas där några minuter. På aftonen åto vi middag hos Cedercrantz.

3dje dec. I dag foro vi tidigt ännu en gång till Ghezireh Palace Hotel, som ligger på en ö utanför staden samt omgifves af en stor park. Palatset tillhörde förr Kediven af Egypten, hvilkens furstliga gäster där fingo sin bostad. Af forna dyrbarheter finnas i slottet 6 dyrbara Onyxspisar och i parken en fontän föreställande ”Den unga Nilen”. Allt talar om en förgången storhet.

4de dec. På f.m. en ridtur på åsna, emot aftonen utfärd till Pyramidfältet vid Giza med Mena House Hotel. Vi beundrade Pyramiderna i månsken, det var en storartad syn i den djupa stillheten omkring oss. Det var imponerande att finna dessa monument efter århundraden. Sfinxen är åter mycket insandad, och man ser endast något litet af den ena tassan.

5te dec. F.m. åter en tur på åsna. Därpå foro vi in till Kairo för att göra uppköp. Vi sågo ett bröllopståg, i tåget gingo kameler, hvilka voro utsmyckade samt lastade med bröllopsgåfvor, i högtidsvagnar sutto många damer, musik följde tåget.

6te dec. Dåligt väder med blåst. Kl. 5 foro vi till Kedivens moské i Kairo. Han for dit, ty det var en stor högtidsdag, vi kunde dock icke komma in i moskéen. Gatorna voro upplysta, och vi satte oss utanför ett kafé, därifrån vi kunde se festtåget.

7de dec. Intet nytt.

8de dec. Vi ha besökt mattbasaren. På aftonen voro Cedercrantz' på middag i hotellet, herrarna spelade senare biljard, och vi hade trefligt tillsammans.

9de dec. Kl. 11 f.m. foro Grefvinnan, jag och Dragomanen Abdil till Suez, dit vi kommo kl. 10 på aftonen. I Ismailia, en vacker stad med europeisk och arabisk byggnadsstil samt ett godt klimat, stannade vi en 1/2 timme. I Suez öfvernattade vi på Port-Tewfik, hotellvärdinnan, Madame Bachet ville först icke taga emot oss, emedan hon hade reparation i sitt lilla hotell, men vi fingo dock stanna öfver natten samt fingo en enkel aftonmåltid, bestående af bröd, vin och frukt, med hvilken vi voro mycket nöjda.

10de dec. Kl. 7 följande morgon satte vi oss i en båt, som förde oss öfver Röda hafvet, för att vi sedan skulle rida till Moseskällorna. Vägen dit går genom en trång klyfta, i hvilken en väg leder uppåt mellan rullstenar och stenblock. Efter ¼ timme kommer man till klyftans slut, begränsad af en hög klippvägg. Nedanför denna är en vattenfylld klyfta. Namnet syftar ej på Moses. I en annan båt forslades 3 åsnor öfver till motsatta stranden. Så kommo vi dock till Asien, bestego våra åsnor och redo 2 timmar till källorna med det bittra vattnet, det finns många sådana källor, omkring hvilka beduinerna bo antingen under palmerna eller i tält. Vi åto vår medförda frukost sittande på en öfvertäckt hövålm, och därpå redo vi tillbaka. Vi sågo äfven den Förstenade skogen.

Icke många skulle göra det efter att rida på åsna 4 tim i hög temperatur. Aftonen var mild och härlig, och vi foro ända till Suez, besågo staden och dess omnejd. Vi sökte musslor på Röda hafvets strand. Dagen hade varit full af upplevelser, och jag kan aldrig tacka Grefvinnan nog, att jag fick följa med på denna resa.

11te dec. I dag resa vi tillbaka till Kairo öfver Ismailia, där vi sågo en villa, som tillhört den berömda kanalbyggaren Ferdinand de Lesseps, hvilken började Suezkanalens byggande år 1857 och fullbordade densamma år 1869.

På aftonen kl. 11,30 voro vi åter i Kairo i Ghezireh Palace Hotel och hvilade ut efter icke alltför stora strapatser. Grefven och Geijers kommo hem en ½ timme efter oss. De hade varit hos Cedercrantz' för att fira hans återvändande till Sverige. Han hade nämligen blifvit utnämnd till landshöfding på Gotland.

12te dec. I dag efter frukosten besökte vi kapplöpningen, men vi återvände snart, då den just ej var något särskildt.

13de dec. Kl. 10 f.m. foro vi med elektriska järnvägen till Gamla Kairo, där vi togo ångfärjan öfver Nilen till Giza och hotell Mena House. Vi skulle nämligen till Pyramidfältet vid Giza och finga välja, om vi ville göra färden på åsna eller kamel, vi valde det senare. Pyramiderna ligga en timmes väg inne i öknen. Vi sågo några tält hvilka tillhörde en rik man, som vistades i öknen för att jaga schakaler, annars var allt stilla och öde. I närheten af Pyramiderna hade vi en rundblick öfver platsen. Ej ett ljud hördes, ingen fågel eller fjärl syntes, endast sand, intet annat än sand i långa vågformade sträckor. Det var ej svårt att rida på kamel, tyckte jag, ej heller att bestiga det långbenta djuret. Efter två timmar kommo vi tillbaka och intogo frukost på Mena House. På åsna redo vi ännu en gång till Pyramiderna, Sfinxen och grafvarna. Vi beundrade också Granit- eller Sfinxtemplet, byggdt av kvaderblock från Sakkara för omkr. 5 000 år sedan, hvilket arbete! Omkring kl. 6 e.m. kommo vi tillbaka och voro icke trötta trots ridturena, den härliga luften bidrog väl därtill.

14de dec. På f.m. i Basaren, efter lunch på visit till Cedercrantz'. Vi sågo Kediven, då han återkom från kapplöpningen. Senare sutto vi på hotell Continentals terrass och drucko kaffe.

15de dec. På f.m. i Basaren och sågo på ädelstenar, vi kommo nästan för sent till lunchen, sedan foro vi åter till staden och besågo 2 moskéer.

16de dec. Foro till Alexandria kl. 9 f.m. Grefven ville ej följa med, utan vi foro ensamma. Vädret var bra, och vi kommo fram kl. 1 e.m. Jag var mycket besviken öfver denna stad, som verkligen ej är tilldragande med all sin smuts. Vi sågo fyrtornet och hamnen vid vacker belysning. På hemvägen foro vi till basarerna, hvilka icke alls kunna jämföras med dem i Kairo.

Alexandria, 17de dec. Det hade regnat på natten och regnet fortsatte till kl. 11 f.m. Vi foro först till Museet för grekiska och romerska antikviteter (Graeco-Roman Museum, min anm.), vi sågo där "Sovande Eros", amuletter, skarabéer, groteska Herkulesfigurer, mumier med porträttmasker af vax, fat från Khadra med inristningar, lampor från Alexandria, medaljer och mynt. På gården staty af Ramses d. II:e m.fl. Därefter foro vi till en utanför staden liggande trädgård och sedan till Pompejuspelaren, det enda bevarade monumentet från det gamla Alexandria. Pelaren är 31,8 m. hög och 2,7 m. diam., den står på en kulle, ur hvilken ännu katakomber hafva blifvit utgräfd, de enda lämningarna från en förgången storhetstid.

Vi hade en mycket otreflig förare, hvilken gjorde Grefvinnan mycket besvär, innan vi återvände. I det hela voro vi nöjda med vår utfärd till Alexandria. Vi foro därefter tillbaka Kairo.

Kairo, 18de och 19de dec. Hafva ströfvat omkring.

20de dec. På morgonen köpte Grefvinnan i Museet en afgud åt Ellen och åt sig själf en i guld fattad skarabé och en blå ring af lera i genombrutet arbete. Vi åto lunch i hotell Sheppard och gingo sedan till en Basar för att köpa sötsaker till Julen.

21sta dec. Gjorde uppköp på f.m. På aftonen voro vi i Stadsparken, där det var illumination och folklif, festen gafs för ett välgörande ändamål.

22dra dec. På f.m. sågo vi om våra kläder, tvättade handskar m.m. Efter lunchen gjorde vi några uppköp. Foro på en liten båt öfver till det på motsatta stranden liggande hotell Bulak därefter på spårvagn till Stadsparken, Asbakeya, som ligger i stadens midt, där alla hotell ligga. På aftonen voro vi hos Cedercrantz' på middag tillsammans med Generalkonsul Östberg, hvilken inbjöd oss till middag i stora salen i Gezireh Palace. På aftonen var det stor bal i vårt hotell för hotellets gäster samt äfven för gästerna från andra hotell. Belysningen var utmärkt.

23dje dec. I dag kl. 12,30 skola de Marés anlända. Vi glädja oss mycket åt att få träffa Ellen och hennes man.

24de dec. Den heliga julaftonen fira vi i dag långt från Sverige. Vi ha redan klädt julträdet till aftonen, vi ha också gått omkring med de Marés. Det har tyvärr regnat mycket de sista dagarna. På aftonen voro Cedercrantz' på middag i hotellet, och därefter gingo vi upp i vår våning för att tillsammans enligt svenskt bruk dansa omkring julgranen. Grefven delade ut julklapparna, också jag fick ett arabiskt armband af guld.

25te dec. Grefvinnan och jag foro kl. 9,30 f.m. till tyska kyrkan, där sedan de Marés hämtade oss, och vi förde dem omkring och visade dem allt möjligt. Gatorna voro rysligt smutsiga, man kunde knappt komma fram. På aftonen voro Cedercrantz', Generalkonsul Östberg, de Marés och Geijers på middag hos Grefven och Grefvinnan von Hallwyl, och alla voro mycket belåtna.

26te dec. Foro till Museet. Vid hemkomsten packade vi. På aftonen inbjöd Generalkonsul Östberg alla svenskar på middag, äfven jag blef inbjuden. Efter middagen gaf hotellet en bal. Middagen var mycket glad, stämningen här har i allmänhet varit god. Kl. 10 e.m. gingo vi ned i balsalongen, som var i en paviljong. Gångarna voro omgifna af tältduk, så att det icke skulle bli för kyligt sent på aftonen. Allt var mycket vackert ordnadt med olikfärgade elektriska lampor. Salarna voro dekorerade i veneziansk stil. Det dansades i stora salen. Kl. 1 e.m. kommo vi hem.

27de dec. Kl 9 på morgonen gingo vi ombord på Nilbåten Columbia, som låg vid hotellet. Grefven hade hyrt båten för hela Nilresan från Kairo till Assuan.

Kommo ändtligen iväg kl. 10 inrättade oss på båten och anlände till Al Badrashin.

Där väntade oss åsnor, och vi redo genom härliga palmskogar och sockerfält till Memphis' ruiner. Staden, som en gång varit den mest berömda och folkrikaste af världens städer samt ägande omätliga skatter, ligger nu som en ruinhög. Från Memphis redo vi genom palmskogar

och kommo till Koloss-statyen. Ramses d. II:e., som en gång stått vid templets ingång. Den är af granit och ligger nu på en upphöjning med ansiktet uppåtvändt. Statyen är 10 m. l. med krona och kronan ligger bakom huvudet. Hela kroppen är täckt med inskrifter, bestående af konungens namn. Sedan vi åter ridit genom palmskogar kommo vi till graffälten i Sakkara. Med största häpnad och intresse sågo vi dessa graffält samt pyramider, äfven Apisgrafvarna voro beundransvärda. Först på aftonen i mörkret kommo vi tillbaka till båten. Cedercrantz' voro med på denna färd, men vände samma afton tillbaka till Kairo med tåget från en i närheten liggande järnvägsstation.

28de dec. Foro längs Nilen.

29de dec. Fortsatte Nilfärden och foro förbi trakter med växlande utseende. Dels vackra, dels öde. Kl. 6,30 på morgonen passerade vi staden Beni Suef med stor socker- och linnefabrikation. På aftonen kommo vi till Girga, en stad med vackert läge.

Minya, 30de dec. Stad med stora sockerfabriker. I går afton besökte vi en by, där det gick mycket lifligt till. Fastetiden var inne, då man ej förtärde någon föda under dagen, men tog skadan igen på aftonen med mat, dryck och förlustelser. En kvinna och en mycket ung flicka dansade magdans, framför en annan hydda utförde några män sånger under handklappning. Vi gjorde senare ett besök i en sockerfabrik, gingo genom staden och återvände därefter till båten.

Beni Hasan, 31sta dec. Vi redo 1 timme för att komma till Klippgrafvarna och Kattkyrkogården. De förra ligga i en rad i klippan, 39 stycken, alla numrerade med tydliga siffror. De bästa grafvarna äro försedda med järndörrar för att skydda dem mot förstörelse. I Kattkyrkogården skola heliga katter begravas enligt kontrakt med platsens beskyddarinna. Nära ingången till Klippgrafvarna låg ett klipptempel, helgadt åt gudinnan Artemis. På aftonen gingo vi igenom de härliga palmlundarna omkring byn, under skydd av poliser, dragomaner och matrosar. Vi promenerade länge i det vackra månskenet. På måndagen redo vi åter till Kattgrafvarna, där många mumier ligga spridda. Kapten de Maré tog en för Rolfs räkning. Därpå redo vi till de stora Klippgrafvarna, af hvilka ännu några kunna uppvisa rätt väl bibehållna freskomålningar. I några grafvar funnos ännu oskadade pelare, i andra blott stycken af sådana. I dag är det nyårsafton, det är mig nästan omöjligt att tro, att ännu ett år har gått till ända. Gud vare lof, att Grefvinnan åter är frisk efter det 2 vintrar långa lidandet i blindtarmsinflammation. Måtte min syster också bli bättre från sitt långvariga astmalidande! Jag kan icke nog tacka Gud, att jag nu är så frisk. Äfven tackar jag Grefvinnan för hennes godhet, genom hvilken jag har kunnat få se så mycket vackert. I kväll kommo vi till Tell el-Amarna.

Tisdag, 1sta jan. 1901, El-Hag Kandeel. Härifrån skola vi rida till ruinerna af grottor, grafvar och tempel. Sådana finnas för öfrigt öfverallt här. På morgonen kl. 5,30 stego Grefvinnan och jag upp för att rida till grafvarna, hvilka ligga längs bergen. Kl. 10 f.m. voro vi tillbaka och önskade alla ett godt nytt år, och så gick färden vidare. Öfverallt sågo vi vackra berg med grunda öppna grafhål. Kl. 6 e.m. kommo vi till Manfalut, där vi stannade öfver natten.

2dra jan. Resan fortsattes till Asyut, under vägen sågo vi skaror af vilda änder, pelikaner, hägrar m.fl. vattenfåglar. Herrarna försökte dels från stora båten, dels från en roddbåt att kunna skjuta någon och medtaga som byte, men det lyckades ej. Vi gjorde långa promenader

på stranden eller sitta på båten och roade oss efter förmåga, tills herrarna återkommo från jakten.

Asyut, 3dje jan. Den viktigaste af alla Nilstäderna. Om aftnarna göra vi härliga promenader i månskenet, hvilka ibland voro rätt så äfventyrliga. För att komma öfver de djupa klyftorna längs Nilstranden måste vi ofta rutscha ned för branten på en bräda eller en på längden genomsågad palmstam, ty byn låg högt uppe på klyftans motsatta sida. Dessa rutschfärder kommo oss att skratta hjärtligt och beredde oss mycket nöje. I staden finnes en stor basar och en vacker arabisk kyrkogård. Öfverallt längs bergkammarna ligga klippgrafvar. Vi bestego bergplatåns högsta topp och hade därifrån en hänförande utsikt öfver den fruktbara dalen staden och kyrkogården. Jag tycker, att det är hemskt, att man icke lämnar klippgrafvarna i ro, utan att de hafva blivit öppnade och benknotor och inlindade mumiedelar ligga omkringkastade.

Här inköptes lervaror, skålar och en kratta.

3dje jan. Vi gjorde blott en promenad och stannade sedan på båten, medan den stod på en sandbank och reparerades.

Sohag, 4de jan. Ankommo hit kl. 11 f.m., och vi gjorde genast en ridtur till 2 kloster. Vi redo 3 timmar och på återvägen förlorade jag mitt vackra ur, som jag fått till gåfva af Grefvinnan förra julen. Jag var förtviflad öfver förlusten, ty jag tyckte så mycket om uret. Grefvinnan lofvade att skänka mig ett nytt ur och bad mig icke låta förlusten fördärfva resan för mig. Men jag är ändå rätt bedröfvad, ty uret var mig så kärt. Vi komma i dag till Akhmim, där vi skola stanna öfver natten, en viktig stad med nära 10 000 invånare, stora bomullstygs- och schalväfverier, basarer samt mycket besökt marknad en gång i veckan.

Girga, ångbåtsstation, äfven för turistångare.

Abydos, 5te jan. Från El-Balyana redo vi kl 8 på morgonen 2 timmar till ruinerna vid Abydos, Egyptens heliga stad, fordom en stor stad, nu en liten ort. Här låg Osiris berömda graf, och hvarje from egypter önskade intet högre än att här få sin graf. Setitemplet, invigdt åt Osiris är ett beundransvärdt byggnadsverk med stora pelarsalar samt reliefer på pelare och väggar, det s.k. Kungagalleriet med den berömda Konungslisten från Abydos, bestående af bilder ur Konung Setis, Ramses d. II:s och andra konungars lefnad. Äfven på andra väggar förekomma härliga konungareliefer. Några minuters väg från templet ligger Ramses d. II:s tempel med gård, kolonnader, kapell, väggmålningar och reliefer, allt är tyvärr svårt vandaliseradt. I närheten ligger ett Koptiskt kloster, ej vidare sevärdt. Vi åto vår medförda frukost i tempelruinerna. Båten fortsatte därefter till Qena, aftonen var mild och vacker.

Qena, 6te jan. En betydande stad, berömd för sina lerkärlsfabriker, i hvilka tillverkas de porösa dricksflaskor, som hålla vattnet kallt, och af dessa utskeppas hundratusentals till Kairo och Alexandria. Vi besågo staden och återvände sedan till båten, som blifvit prydd med palmlblad och lyktor ty på aftonen skulle 3 danserskor komma och dansa magdans. Aftonen förgick mycket angenämt.

Dendera, 7de jan. Här äro tempelruiner, som vi skola besöka. Vi redo 30 min. och kommo till Hathortemplet, det första egyptiska tempel vi sågo på väg till Öfre Egypten. Det innehåller en stor och en liten pelarsal, 2 försalar, I det allra heligaste rummet, allt omgifvet af korridorer samt större och mindre rum. Till höger och vänster i lilla pelarsalen äro reliefer, föreställande konungens deltagande i templets grundläggning. I korridoren omkring det allra heligaste ligga 11 små rum, hvilka hafva användts till förvaringsrum, i det första rummet äro reliefer samt ett

kapell med Hathors bild. Under templet finnas 14 kryptor. Man måste medtaga ljus för att kunna göra ett besök där nere. Vi besökte kryptorna no 4 och 7, och där sågo vi reliefer, föreställande konungarna Pepi och Ptolemaios, öfverräckande dyrbara gåfvor åt gudarna. Vi gingo upp på templets tak med terrass, där man får akta sig för hålen, som där finnas för att släppa in dager i de underliggande rummen. På terrassens östra hälft finnas 3 rum, och i det mellersta af dem finnas takmålningar, föreställande den berömda "Djurkretsen från Dendera" (nu i Nationalbiblioteket i Paris), egypternas enda runda framställning af stjärnbilden. Det var lönande att gå rundt om templet, då murarna äro betäckta af inskrifter och reliefer. Å templets utsidor äro lejonhufvuden, troligen afsedda för regnvattnets afledande. Till höger om Hathortemplets ingång ligger det s.k. Födelsehuset och är invigdt åt söner till templets guddomligheter, å väggarna reliefer.

Bakom Hathortemplet ligger ett Isistempe, dock utan vidare intresse.

Vi åto därefter vår medförda frukost, ty på grund af fastetiden, månaden Ramadan, voro kaffehusen stängda.

8de jan. Tempelruinerna vid Dendera voro storartade, jag fann pelarsalarna mycket vackra.

9de jan. Redan på afstånd sågo vi Obelisken och tempelruinerna dit vi strax gingo och besågo dem närmare. I Pylonerna hade folket inredt boningar åt sig, äfven en moské fanns där. Vi fortsatte till Barud, 2 ½ km. öster därom ligger Qift, fordom en stor handelsstad, nu af mindre betydelse.

Luxor, 10de jan. Redo på morgonen till ruinerna vid Karnak, de mest sevärda ruinerna af det gamla Thebe. Genom en Sfinxallé kommer man till Khonsutemplet, helgadt åt Månguden Khonsu. Norr om templet ligger det stora Amonstemplet med den första Pylonen vid ingången, hvilken är 113 m. bred, 15 m. tjock och 43 m hög. Man kan bestiga den på smala trappor. Här uppe har man en god öfverblick af hela templet. Tempelgården har en yta af 8160 kvm., till höger och vänster afslutad genom pelargångar, å högra sidan Ramses d. III:s tempel. Från stora gården kommer man in i den stora pelarsalen. Pelarna äro byggda af kvaderstenar, de största pelarna äro 21 m. höga, 5 m. genomskärning samt betäckta med bilder ur konungars och gudars lefnad. Äfven väggarna äro betäckta med reliefer af historiska bilder, såsom "Den modige kämpe" Seti d. I:e m. fl. Templet innehöll vidare pyloner, pelarsalar och gårdar omväxlande samt obelisker, dels stående, dels omkullfallna. Det allra heligaste är delvis förstördt, dock äro väggarna ännu täckta af väl bibehållna reliefer i färger. I templets östligaste del är en stor pelarsal, Thutmosis d. III:e, kapitälerna hafva där en ovanlig form af omvänd klocka. I en liten sal är taket uppburet af pelare, formade som knippor af papyrusstänglar, mycket ovanlig, äfven finnas där bilder af djur och växter, förda från Syrien till Egypten. Skada att många pelare ha blifvit omkullstörtade vid jordbäfning. Karnak och Luxor med omnejd hörde fordom till Thebe. Tempelresterna göra ett storartadt intryck, och man kan af dem förstå stadens forna storhet. Sfinxalléerna äro ganska väl bibehållna, en af dem leder ända ned till Nilen.

11te jan. Vi rodde öfver Nilen till vänstra Nilstranden och kommo till Sethitemplet hvilket pelarpydda fasad man ser på afstånd. Man beundrar inskrifternas och reliefernas utomordentliga skönhet. Vi sågo flera salar och mindre rum samt det allraheligaste, allt med den härligaste utsmyckning. I templets närhet finnes en brunn med vindspel, hvilken vi redo förbi på vår väg ned i dalen till Konungagrafvarna. Grefvinnan, Grefven och jag gjorde färden in mellan bergen, den trånga dalen var omgifven af brunröda klippor, på hvilka solen lyste och öfver landskapet låg en stor ödslighet och ensamhet, där syntes endast några ökenväxter,

och de enda djur, som lefva här äro schakaler, vargar, örnar, falkar och ugglor, läderlappar och ormar samt flugor och getingar.

Efter omkring 1 timmes ridt genom dalen tager man den vänstra vägen, som leder till Biban el-Muluk eller Konungagrafvarna. Vi sågo 4 grafvar, Ramses III:s, IV:s, IX:s, X:s, den 5te grafven, Ramses II:s var förstörd af ett ras. I alla grafvarna äro väggarna betäckta med reliefer och inskrifter. Vi togo återvägen öfver berget och sammantråffade vid dess fot med Ellen, Irma och deras män. Vi åto där den medförda frukosten och besågo sedan några tempel samt Memnonskolossen. Denna består af 2 kubformade troner, hvardera med en sittande Gigant, ursprungligen 21 m. hög. Figurernas ben äro täckta af latinska och grekiska inskrifter. Vi rodde sedan tillbaka öfver Nilen.

Det hade varit en mycket härlig dag, rik på njutning af natur och konst. Den egyptiska konsten är i mitt tycke något enformig, det största intrycket får man af dess öfverväldigande öfvernaturliga storlek. Beundransvärda äro äfven de väl bibehållna färgerna på pelare och fresker, hvilka ej ha blifvit utsatta för regn eller våldsdåd, tack vare att de i många tusen år legat begrafna i sanden.

13de jan. Kl. 9 på morgonen kom landshöfding Cedercrantz hit. Vädret var härligt, vi gjorde en promenad genom staden Luxor, besökte de 2 bästa hotellen och återvände sedan till lunchen. Kl. 3 e.m. resa vi åter till tempelruinerna i Karnak samt Khonsu- och Amonstemplen. Herrarna hade på morgonen varit på fågeljakt, men utan lycka. I morgon lämna Cedercrantz och de Marés oss och resa till Assuan.

14de jan. Våra gäster resa kl. 11 f.m., och det blir sedan mycket tomt efter dem, i synnerhet komma vi att sakna den intresserade och lifliga Ellen. Efter lunch redo vi ännu en gång till Karnak för att beundra templen, sfinxalléen, obeliskan och de röda pelargångarna, de senare mycket förfallna genom en jordbäfning för 2 år sedan.

15de jan. Kl. 8 på morgonen rodde vi åter öfver Nilen för att rida till Konungagrafvarna, då vi ännu ej sett grafven N°17, Seti d. I:s. Vi besågo först Ramesseum, ett stort tempel, byggdt af Ramses d. II:e. Vid ingången 2 pyloner, delvis förstörda, dock ser man ännu tydliga bilder från Ramses' krig. På vänstra tornet vid ingången ser man bilder af syriska fästningar, hvilka Ramses låtit förstöra. På den stora gården ligga spillror af Ramses d. II:s staty, hvilka ännu visa ett utomordentligt arbete. Nästa gård är mindre förfallen än den förra, man ser här också en förfallen Ramsesstaty samt ganska väl bibehållna pelarrader, på hvilka synas bilder ur Ramses lefnad. I stora pelarsalen äro äfven rader af pelare med bilder, såsom Ramses offrande åt gudarna. Sist äro 2 små pelarsalar, i den främre uppbäres det väl bibehållna taket av 8 pelare, taket är smyckadt med astronomiska bilder, stjärnbilder m.m. Den bortre salen är mera förstörd och af mindre intresse.

Vi sågo vidare 5 grafvar, såsom Stuartsgraf, Rekhmires graf, Nakhtns graf, Amenemhebs samt Ennes. Utsikten från höjden var härlig.

Templet Medinet-Habu och Ramses d. III:s tempel sågo vi också samt Deir el-Baharitemplet med vackra reliefer och väggmålningar, på en öppen gård sågo vi ett altare, det enda som finnes från Egyptens forntid.

Så kommo vi då slutligen till Seti d. I:s graf, N°17. Den innehåller 14 salar och flera gångar, alla med väggar och tak prydda med bilder ur konungars och gudars lefnad. Äfven flera af taken äro prydda med astronomiska bilder.

Vi återkommo till teet kl. 4 e.m. Då vi på morgonen hade kommit öfver Nilen och just börjat vår ridt, störtade Grefvinnan från sin åsna, och jag blef förskräckligt rädd, då jag såg henne ligga på marken med blödande näsa. Grefvinnan ville icke vända om, utan vi fortsatte vår

långa färd. Bukjordens spänne hade brustit. På aftonen gingo vi ännu en gång till Setis tempel för att beundra solnedgången, och i morgon lämna vi Luxor, där vi varit 6 dagar.

Esna, 16de jan. Båten gick från Luxor kl. 7 på morgonen. På afstånd sågo vi ännu pelarhallar, och vi tänkte på de angenäma dagar, vi hade tillbragt här. Vi foro förbi Armant, en stad med stor sockerfabrik, endast några block och pelare tyda på förgången prakt. Vi stannade öfver natten i Esna. Stadens förnämsta sevärdhet är templet, af hvilket dock endast den stora Pelarsalen är tillgänglig, smyckad med reliefer och inskrifter från kejsaretiden. Vi mötte bantåget, hvilket de Marés och Cedercrantz' medföljde.

El-Kab, 17de jan. I går afton var det kallt, och vi sutto i lilla salongen, där Irma, Grefven och Löjtnant von Geijer spelade Skat. På morgonen mötte vi Cedercrantz', som återvände med turistbåten Viktoria från Assuan på väg till Luxor för att där taga tåget till Kairo. Efter lunch foro vi i en liten båt öfver Nilen. Där voro förare och åsnor. Vi redo först till ruinerna af den gamla staden Nekheb (El-Kâb), omgifna av en väldig ringmur 640 m.l. och 11 m. br. Härifrån medfördes till Rolf en leksakskamel af lera, hvilken föraren fann. Grefvinnan fick ett fågelhufvud. Därefter redo vi till Amenhotep d. III:s tempel, helgadt åt gudinnan Nekhbet. Det innehöll en förhall med pelare, hvilkas kapital nu ligga på marken samt ett kapell, hvilket tak uppbäres af 4 sextonkantiga med Hathorhufvuden krönta pelare. Till sist sågo vi Klippgrafvarna. De äro huggna i en fristående klippa bredvid hvarandra, 31 stycken. 6 af grafvarna äro sevärd för de vackra reliefer och inskrifter, som där finnas. I hvarje graf finnes en nisch i bakgrunden, hvori statyer af den döde och hans hustru. Vi sågo också en krokodilgraf och medtogo bitar af krokodilmumiens hufvud. Ett till hälften utgräfdt tempel fanns också här, en engelsman ville söka skatter där, men tröttnade, då han ej fann något, detta skedde för 3 år sedan.

Edfu, 18de jan. Kommo hit kl. 11 fm. och gingo genast efter landstigningen till Horustemplet. Stadens förnämsta gud var Horus, solguden. För 30 år sedan funnos på och omkring templet araberbyggnader, men på dåvarande Vicekonungen Mariettes befallning företogs templets friläggning och nu synes det i underbart nästan fullständigt ursprungligt skick så som intet annat egyptiskt tempel trots de 2000 år som gått däröfver. Tyvärr äro relieferna föreställande gudar och konungars ansikten, förstörda under den kristna tiden. Också i mitt tycke är detta tempel det mest bibehållna af alla vi sett. Man ser först det egentliga templet, går upp på taket och ser här omgifningen och yttermurens väggar samt bestiger till sist den stora Pylonen vid ingången. Pylonens väggar äro täckta af bilder och inskrifter ur Konungars och Gudars lefnad. Man får ej låta afskräcka sig af de långa trapporna från att bestiga något af tornen. Trappan har 242 steg med 14 större afsatser, där små rum äro belägna. Lönande är anblicken från tornet, man ser hela tempelanläggningen, byggnaderna i Edfu, landskapet med gröna ängar, små platser omgifna af palmer och mimosagrupper, allt inom ökenbergens ram. Vi gingo sedan genom stora gården, stora pelarsalen med 18 pelare och taket smyckadt med astronomiska bilder, på väggarna bilder i fördjupad relief, sällsynt, bland annat föreställande ceremonierna vid läggandet af grundstenen till templet. Kapellet, som nyttjades som biblioteksrum, på väggarna finnes en katalog, innehållande böckernas titlar. Öfver dörren till lilla pelarsalen är en anmärkningsvärd bild af solen, omgifven af symboliska bilder. Till höger om dörren ett altare af svart granit enligt inskrift en gåfva till Horus af en privatman. Från den 2dra försalen kommer man till en liten gård med en förtjusande öppen Kiosk, hvilkens tak uppbäres af 2 pelare med blomkapital. I taket gudinnan Newt. Det allra heligaste rummet med vackra reliefer. Den inre tempelgångens väggar äro betäckta af reliefer och inskrifter. De förra

framställande Konungen i strid med en nilhäst, han är åtföljd af guden Horus och dennes medhjälpare, striden slutar med djurets död. En annan bild föreställer Konungen, guden Chnum med bockhufvud, guden Horus med sparfhökshufvud och guden Thoth med ibishufvud dragande not, i hvilken utom sumpfåglar, fiskar, en hjort m. fl. också 2 asiater och negrer, Egyptens arffjender, äro fångna.

I östra tempelgången går en underjordisk trappa, ledande till en utom templet befintlig brunn. Å yttermurens utsida äro äfven 6 storartade reliefer, såsom Ptolemaios d XI:e framför Edfus gudar samt inskrifter innehållande tempelbyggnadens historia. Födelsehuset är nästan begrafdt af grus. Efter frukosten gingo vi ännu en gång till templet för att i ro kunna beundra dess skönhet. Men en Cookbåt med 65 personer hade anländt hit under tiden, och skaran af resande störtade ridande på åsnor till templet. Vi tyckte det var otrefligt att se människorna och deras förare gå omkring. Denne föredrog med entonig röst sina förklaringar, hvilket gjorde ett löjligt intryck på oss.

Gebel el-Silsila, 19de jan. Gebel el-Silsila eller Kedjeberget, kallas så efter den kedja, som här skall hafva spärrat flodens lopp. Här börjar sandstenzonen i Nildalen, och härifrån har det mesta byggnadsmaterialet blifvit taget till de byggnader, som vi sett. Vi sågo Klippkapellet, hvilket räknas som ett af de viktigaste monumenten i Nildalen genom sina inskrifter och reliefer, hvilka inhöggos af bildhuggaren till Konungens ära. På bakre väggen en relief, föreställande konung Horemhebs segertåg efter segern öfver Etiopien, reliefen har ett högst konstnärligt och historiskt värde.

Därefter sågo vi de södra minnesstoderna, bestående af 2 tätt bredvid hvarandra liggande stora, omkring 2 m. djupa nischer. Ingången till dem bildas af 2 pelare, uppbärande en arkitrav. På baksidan af hvarje nisch är en minnesskrift på en portalliknande tafla. På en fristående klippa af underbar form är en inskrift från Ramses d. III:s tid, upptill reliefer af Konungar och Gudar. Ett stycke från de båda ofvannämnda nischerna är en tredje mycket förstörd nisch. Vi stranden antika trappor, hvilka leda till Nilen. Å de stora stenbrotten på Nilens östra sida äro äfven inskrifter, af hvilka rester blott sparsamt förekomma, såsom Amenophis d. III:s. En icke färdig sfinx finnes äfven här. På en annan klippa synes Amenophis d. III:s inskrift samt Konung Ammons bild. Inskriften intygar, att Konungen här låtit bryta en obelisk för Soltemplet i Karnak.

Kom-Ombo, 20de jan. Bergen vika nu alltmera för att gifva öknen plats, äfven folktypen förändras mer och mer till den nubiska. Den präktiga ruinen af det sköna templet, Kom-Ombo synes på långt håll. Vägen till ruinerna var mycket ödslig och besvärlig, då sanden yrde och uppfyllde luften. Templet är ett s.k. dubbeltempel, troligen det enda i Egypten samt omgifvet af en tegelmur. En mäktig Pylon bildar ingången till tempelområdet, men endast den högra delen af densamma återstår, hvarå reliefer föreställande konung Neos Dionysos gifvande gåfvor åt Ombos Gudar. Templet liknar alla andra från Ptolemaios-tiden, men skiljer sig från dessa därigenom, att detta är helgadt åt 2 guddomligheter, hvardera ägande hvarsin hälft af templet, den högra tillhör Guden Sobek, den vänstra Horus, hvarje del med sina egna portar, dörrar och kapell. Gården är omgifven af pelare på tre sidor. Nästan alla pelarna äro förstörda utom 16, som ännu äro till hälften bibehållna. De äro betäckta af bilder, hvilkas färger äro väl bibehållna och föreställa Kejsare Tiberius, offerande åt Gudarna. I gårdens bakgrund är den stora pelarsalen, till hvilken 2 stora portar leda samt 2 små dörrar. Till höger och vänster om portalen äro pelarskrank med bilder. På det högra synas Gudarna Horus och Thoth begjutande konung Neos Dionysos med vigvatten samt till vänster den krokodilhöfdade Sobek; på det vänstra skranket samma scen med den sparfhökshufvade Horus. Skranket krönes af ormar, bärande solen på sina hufvuden. Den stora salens tak uppbäres af 10 pelare med rika blom-

och palmkapitäl. På arkitravens undersida äro astronomiska bilder. Lilla salens tak uppbäres äfven af 10 pelare. På norra väggen en relief, föreställande den sparfhökshufvade Horus räckande ett lieformadt svärd åt konung Euergetes d. II:e, bakom honom stå hans gemål och syster, båda heta Kleopatra. Födelsehuset är förstördt. Går man vidare upp på terrassen har man en härlig utsikt öfver Nilen och det nubiska landskapet.

På aftonen gjorde vi en förtjusande promenad genom palmlundar och gröna fält. Grefven var denna dag mycket upplagd för att skriva vers.

Assuan, 21sta jan. På morgonen stormade det mycket och då vi kommo till Assuan, stormade det så hårdt på land, att sanden hvirflade högt upp i luften, denna vind kallas Khamsin och varar vanligen 3 dagar. Båten landade vid ön Elefantine då vi ännu icke kunna få plats på hotellet, vi kunna först få lämna båten d. 23dje jan.

22dra jan. På f.m. gjorde vi en promenad på ön Elefantine. Midt emot ön ligger staden Assuan med 2 hotell. På ön är hotell Savoy det bästa, och vi vänta hellre på båten för att få ett rum på Savoy, kanske vi få dem i morgon. Efter frukosten gingo vi på utsiktsberget, hvarifrån vi sågo bruna och svarta ohuggna och oslipade klippor, tillhöriga Katarakterna, och mellan hvilka Nilen flyter. En båtfärd omkring ön är af intresse. På öns södra del ligger ruinerna af den gamla staden Elefantine. Af de tempel, som här funnits, äro blott obetydliga rester kvar. Ett altare af röd granit med inskrift: "Åt den store guden Ammon" finnes ännu kvar. Grafvarna här tyckas oss naturligtvis mycket medelmåttiga, jämförda med Konungagrafvarna vid Sakkara.

En af grafvarna hade en så trång ingång, att man måste lägga sig ned och hasa sig in på bakkdelen, och då vi skulle ut, måste vi krypa på alla fyra. I grafven sågo vi förstenade mumier, hvilket vi aldrig förr träffat på. För öfrigt har man i dessa grafvar funnit mumier af både människor och djur. Vi sågo äfven många grafkäril med aska och knotor, och öfverallt lågo delar af mumiebindlar.

Dessa grafvar hafva blifvit utgräfdas först för 30 år sedan. Öns viktigaste sevärdhet är Nilmätaren, en af kvaderstenar byggd brunn, i hvilken man kan afläsa Nilens vattenstånd.

23dje jan. I går afton dog engelska drottningen.

Vi bo ännu kvar på båten Columbia, alla hotell äro öfverfulla. I dag ha vi besökt den helige Simeons kloster. Det ligger på väststranden och är ett af de största och bäst bevarade af de koptiska klostren. Murarna, som omgifva klostret äro 6 à 7 m. höga, den nedre delen af sandsten, den öfre af tegel. Hufvudbyggnaden består af 2 våningar, i den nedre äro munkcellerna och refektoriet. En trappa leder upp till öfre våningen, där på väggen i en korridor en väggmålning, föreställande Kristus sittande på en tron och bredvid honom ärkeängeln Gabriel och 6 apostlar, målningen är tyvärr till hälften förstörd.

Ett stycke från denna byggnad ligger Klosterkyrkan, innehållande ett kor, en sakristia samt midt- och sidoskepp, alla tak äro hvälfda. I koret är en vacker takmålning, Kristus på tronen mellan änglar. Midt emot koret en nisch med kupol och freskomålningar, Kristus med 2 knäböjande änglar. I sakristian talrika koptiska inskrifter.

Efter lunch resa vi in till Assuan för att bese Basarerna.

24de jan. I dag flytta vi till hotell Katarakt, där vi med nätt nöd fått rum, det är ett stort hotell utanför staden Assuan. Vi åto lunch på båten, det regnade något. Efter lunch fara vi på en liten båt till hotellet. Få se, om vi få vackert väder i morgon, då vi skola till Philae för att se de stora tempelruinerna.

25te jan. Grefvens födelsedag. I går afton var det ett häftigt åskväder, blixarna belyste bergen och Nilens krökningar i de vackraste färger, sedan kom regnet och åstadkom jordskred utmed järnbanan ända till Esna, så att det blev tåghinder.

I dag f.m. var vädret rätt bra, och efter lunchen ville vi rida till Philae. Med det blef en sådan storm, att vi icke kunde komma ut, då luften var tjock af sand. Vi stannade inne i salongen, och det var just ej så roligt.

27de jan. På morgonen kl. 10,30 redo vi till Philae, medförande matsäck. Vi foro i båt öfver Nilen till ön Philae för att se det förnämsta templet, som är helgadt åt gudinnan Isis. Vi sågo tempelförgården alldeles invid båtens landningsställe med kajmur och flera trappor, förande upp till ön, på hvilken södra sida man ser en dylik trappa.

Tempelförgården är omgifven af täckta pelargångar, kapitälerna af de 31 pelarna äro alla olikformade. På väggarna äro reliefer i konstnärligt arbete och med väl bibehållna färger. 1:a Pylonen är 45 m. bred och 18 m. h. samt har 2 torn och en midtport, alla med reliefer, föreställande Farao, Isis, Horus m. fl. Genom den vänstra Pylonporten kommer man till Födelsehuset. Den högra Pylonen med en vacker port, hvarå liknande reliefer. Födelsehuset är helt omgifvet med pelarrader, väggarna äro betäckta med reliefer och inskrifter. Af de förra är den i midten anmärkningsvärd, föreställande Buto, Nordens gudinna, spelande harpa för den unge nakne Horus med en dubbelkrona på hufvudet samt hans moder Isis sittande bakom honom.

2:a Pylonen är mindre samt mera förfallen än den 1:a, den är 32 m. br. Och 12 m. h., å sidorna inskrifter om Gudar och Konungar. Man ser också fördjupningar för flaggstänger. I pelarsalen beundransvärd färgprakt och i taket astronomiska bilder, å väggar och pelare reliefer och inskrifter. På en af väggarna är en inskrift på grekiska: "Biskop Theodorus lät utföra 'det goda verket' att låta bemåla de egyptiska gudabilderna och inrätta salen för kristen gudstjänst." Vädret var vackert. Vi ha sett mera storartade tempel än detta, dock äro alla tempel i samma byggnadsstil. Därefter foro vi på Nilen och sågo de storartade slussarna, hvilka uppdämma flodvattnet. Vi kunde ej finna Katarakten så storartad, då vi voro vana att se Ljusneälven. Kl. 6 e.m. voro vi tillbaka.

28de jan. Min födelsedag. Vi fortsätta i dag på en turistbåt till Wadi Halfa för att se ruinerna. Båten är mycket bra, trefliga passagerare, god mat, men förskräckliga bäddar. Vädret är härligt, godt humör öfverallt, endast stackars Irma ser ej belåten ut, hon måtte visst aldrig känna sig frisk och väl till mods.

29de jan. Besågo Dakka- och Koroskotemplen. Det förra är byggdt af flera Konungar och Kejsare. Tempelbyggnaden består af en mäktig Pylon samt själfva Templet, som är helgadt åt Guden Thoth. I Pylonerna finnas trappor med 93 steg för att man skall kunna komma upp på taket. Fasaden saknar inskrifter och bilder. Pelarsalens fasad har 2 pelare med palmkapitäl, hvilka äro förenade med väggarna genom skrank. På arkitraven rester af den grekiska invigningsskriften. Mellan pelarna är den ståtliga ingångsporten. På sidoväggarna bilder af Konungen, Drottningen, en Nilgud och Fältens Gudinna, bredvid dem en ko, lastad med offergåfvor. Relieferna på skranken äro mycket förstörda. Tempelts inre är smyckadt med bilder af Kejsare Augustus framför olika Gudar. På den vänstra väggen synes Farao lämnande en palett åt Guden Thoth.

Äfven på templets bakre vägg finnas flera bilder af kristna heliga. Öfriga salar voro prydda med reliefer och målningar framställande bilder ur Konungars och Gudars lefnad.

Vi fortsatte till Korosko. Där finnas 2 tempel, Amada- och Derrtemplen. Det förra gör ett obetydligt inryck och tyckes knappt vara värdt ett besök. Men detta låga, till hälften i sand gömda tempel är af intresse så väl för fackmanen som andra människor. Templet var helgadt åt Guden Re-Harakhte. På ingångsportens utsida synas bilder af Konungar samt Guden Harakhte, på insidan en inskrift af Seti d. I:e. I försalen äro pelarrader, i det Allra heligaste inskrifter och reliefer, de senare föreställande Konung Thutmosis d. III:e och Amenophis d. II:e offerande åt Gudarna. Tre utmärkta porträtt finnas af dess konungar samt af Thutmosis d. IV:e. Den bakre väggen innehåller en minnessten, hvilkens inskrift berättar, att Konung Amenophis d II:e under fälttåget i Syrien tillfångatagit 7 syriska Konungar och att han lät hänga 6 af dem på Thebes murar och 1 på Napatas murar (Napata – vid öfre Nilen).

Klipptemplet i Derr ligger vid foten af ett berg. Templet är blott delvis bibehållet. I förhallen äro 3 pelarrader, af hvilka endast den bortre ännu står kvar. I salens bakgrund till höger och vänster om ingången i den mörka klippgrottan äro bilder af stort intresse. Man måste medtaga ljus. På högra sidan synes Konungen framför Amon-Re, framför dem står en skara fiender (Asiater), af hvilka Konungen fattar en i håret och slår honom med en stridsklubba. Mellan Konungens fötter kryper ett lejon, om hvilket det säges, att det alltid följde Konungen och dödade hans fiender. Till vänster om denna scen synas två mindre bilder af Konungar. Därunder en rad konungadöttrar och konungasöner. Den stora bilden ofvanför sönerna visar Konungen, slående en skara fiender (Nubier). Guden Harmachis står bredvid och räcker Konungen ett lieformadt svärd, lejonet biter kraftigt en af Nubierna i lårbenet. Nästa sal är helt och hållet uthuggen i berget. I midten har man låtit 6 firsidiga pelare kvarstå, på arkitraven öfver dem synas bilder af Konungen framför flera olika Gudar. I det Allra heligaste äro dörrar till höger och vänster ledande till små gemak. På bakre väggen äro 4 sittande figurer, till vänster Ptah, så Amon-Re, därefter Konungen och sist Harmachis med sparfhökshufvud, de äro alla en face. I närheten är en liten minnesinskrift med en tempelbild.

30de jan. På morgonen kl. 4,30 blefvo vi väckta för att bestiga berget Awas al-Guarani. Det var alldeles mörkt, då vi gingo genom byn. En matros gick framför oss med en lykta. Före oss gick en mängd människor från de 3 Cookbåtar som lågo här. Uppstigandet på berget var ej lätt, ty det var mycket brant, och hade vi ej haft araber, som togo oss under armarna, hade det varit svårt för oss att komma upp, ty vägen var alldeles mörk. Stjärnorna stodo ännu på himmelen. Vi trodde, att vi skulle få se Södra korset, men nej. I Khartoum få vi kanske se det en mörk natt. Uppe på berget funno vi redan en skara människor, hvilka inväntade soluppgången. Nära kl. 6,30 sågo vi den gå upp vackert; öknen såg helt ödslig ut med de vågformade, egendomligt färgade bergen. Vi sågo också karavanvägen, som gick genom dalen mellan de af järnslag svärtade kullarna och visande vägen genom den hvita ökensanden. Korosko var nämligen en lastningsplats för de från eller till Abu-Hamed genom öknen ridande karavanerna. Högre upp på berget låg en helig graf, dit folk vallfärdade. I Korosko finnes också ett engelskt fort. Kl. 7,30 voro vi åter nere och drucko vårt kaffe med god aptit. I afton kl. 6 kommo vi till Abu Simbel, där de 3 båtar landade, för att vi skulle få se de två Klipptemplen i månsken. Vi häpnade vid deras åsyn. Stora, i klipporna uthuggna gudabilder visade oss vägen till templen, och båten hade knappt landat, förrän alla rusade i väg till det stora templet, försedda med ljus eller magnesiumlampor. Vi vandrade genom de stora ruinerna med de stora statyerna af Ramses d. II:e samt sågo de på väggarna ofta återkommande offerscenerna. Templets främre vägg är 36 m. bred och 32 m. hög samt arbetad i klippväggen med bilder, Konungens namn omgifvet af Uraeusormar samt en tillägnan från Ramses d. II:e till Amon-Re och Harmachis. Därunder i en nisch Guden Re-

Harmachis med solen på huvudet och hållande "lifstecknet" i händerna. Det mest i ögonen fallande äro de 4 i klippväggen uthuggna Kolosserna med ryggsidorna mot klippväggen. Figurerna äro 2 på hvardera sidan porten samt föreställa Ramses d. II:e, sittande, omkr. 20 m. höga med sitt namn på flera ställen af kroppen. Äfven bilder af Gudinnor förekomma. En af Kolosserna är nedfallen, och på hans vänstra ben läses en inskrift på grekiska. Rundt om väggarna äro breda hallar, betäckta af bilder, hvilka först blifvit utmejslade i stenen, därpå öfverdragna med stuck samt sist målade.

Hallarna uppbäras af 8 fyrsidiga pelare, vid hvilka stående figurer stödjade sig, såsom Konungen i dödsguden Osiris' gestalt. Taket är smyckadt af gamar och Konungens namn.

Öfver ingångsdörren befinner sig enkla inskrifter med tillägnan, den högra åt Harmachis, den vänstra åt Amon-Re.

På den vänstra väggen åt söder äro 5 reliefer med bilder ur Konungens lefnad, därunder 3 stora bilder med krigsscener. Äfven på den norra väggen är en krigsbild. Öfriga tempelsalar bjuda intet af intresse.

Det lilla klipptemplet Abu-Simbel ligger nära floden. På framsidan äro 6 stående figurer i nischer. Här ser man ej blott Konungens bild utan äfven hans gemåls Nefertari Merimut samt bilden af en annan Gudinna i samma storlek. Bredvid stå mindre statyer af de kungliga sönerna och dottrarna. En smal port leder in till stora salen, hvilken innehåller liknande bilder som de i det stora templet. Vi komma nu till Wadi Halfa, därifrån fara vi på aftonen med tåg till Khartoum.

Wadi Halfa, 31sta jan. Vi stanna här till kl. 6 e.m. Den 2:a katarakten skola vi besöka vid återkomsten från Khartoum.

1sta febr. I går gingo vi till tåget kl. 5 e.m., och kl. 7 satte sig tåget i gång, strax efter vi hade ätit middag. I sofvagnen voro vi 7 damer, och det var hvarken så hett, sandigt eller dammigt som vi hade väntat. I dag stego vi upp kl. 6 f.m., ty 7 damer skulle göra toilett. Det var ej så hett ännu, men med hvar halftimme tilltog värmen. Stora hvita örnar med svarta vingkanter och nakna hufvuden promenerade i närheten, så att löjtnant von Geijer kunde taga en fotografi af en af dem. Under måltiderna stod tåget stilla, så att man kunde äta den goda maten utan sand.

I dag känner jag mig illa till mods, ty då tåget rullar starkt, blir jag ofta sjösjuk. Lördag morgon komma vi till Khartoum.

Khartoum, 2dra febr. Här är det mycket hett. Hotellet håller på att bli färdigt, med tiden kommer det att bli en präktig plats för engelsmännen. Khartoum ligger vid Nilens strand. Ända tills nu hade Mahdin, den fruktade dervischen, tillintetgjort de städer och byar, hvilka ej ville underordna sig. Äfven norr om Nilen hade han härjat och krossat allt. Mahdins makt blef bruten af general Gordon i slaget vid Omdurman år 1885.

Khartoum, 3dje febr. På morgonen gingo herrarna på jakt, och Löjtnant von Geijer sköt en svart sjöfågel, som här förekommer mycket sällan utan egentligen tillhör tropikerna. Grefven sköt en Ibis och såg äfven spår efter en Nilhäst, hvilken hade ungar i närheten, Grefven medförde också en mussla. Krokodilerna komma först senare till Khartoum, när vattnet har fallit och båtarnas turer ha upphört. Dessa farliga djur komma många svarta att försvinna under badningen. För flera år sedan åt en 4 m. lång krokodil upp 2 svarta samt bet benet af en häst. Krokodilen blef skjuten och hänger nu i nedre hallen i Kommendörens palats, vi sågo där detta jättestora djur samt många vapen. Vi sågo äfven palatsets välskötta trädgård. Efter frukosten skola vi rida till slagfältet framför Omdurman, där Mahdin och hans 10.000

dervischer jämte många engelsmän blefvo dödade, det lär ha varit en fruktansvärd strid. Det var en mycket het dag, och som min åsna blott hade ett täcke, hade jag mycken möda att ej falla framstupa, ty det är mycket vanskligt att styra en åsna, som hvarken har betsel eller sadel utan endast en liten svart lymmel, som håller i tömmen, 2 gånger kysste jag moder jord. Vi kommo hem mycket uttröttade. Aftnarna äro härliga i månskenet, de vackra träden, den praktfulla stjärnhimmeln, som här verkar så ofantligt stor samt gräshoppornas och syrsornas sång. Svenska naturforskare, som voro här, voro på aftonen inbjudna till Grefvens på middag. Herrarna visade oss också stjärnbilden "Södra korset", hvilket tyvärr för månskenet ej framträdde så tydligt, men vi kunde dock se det ganska bra.

4de febr. Foro på morgonen till staden Omdurman för att se Mahdins graf. I Basarerna göra främlingarna intet intryck på de infödda, hvilka för öfrigt äro de förhärskande. Kvinnorna gå här lätt klädda, öfverkroppen är alldeles naken, bröstet hänga ned som lappar. Grefven köpte i arsenalen en pistol för 55 piastrar, den hade blifvit hittad på Omdurmans slagfält, och i arsenalen finns det en mängd bössor, sablar och pistoler, som äro till salu. Ännu ser man på slagfältet spridda, mycket blekta klädestrasar och benknotor.

5te febr. På morgonen kl. 8 reste vi tillbaka till Wadi Halfa, på middagen var det +30° Celsius, och det var mycket hett i kupéen.

6te febr. Natt och dag var det mycket hett, och vi sågo hägringar; berg, vatten och träd afspeglade sig från obekanta trakter, alldeles som sjuka i inbillningen kunna se berg och vatten vid horisonten. Landskapet sväfvar i ett luftlager. Omkring kl. 5 e.m. kommo vi till Wadi Halfa.

Wadi Halfa, 7de febr. Natten var orolig, man blef störd af hundskall. På morgonen kl. 6,30 sutto vi 3 i en båt med 6 roddare och rodde till berget Abusir och foro förbi en del af 2:a Katarakten, hvilket var af stort intresse. Båten måste ofta bana sig väg mellan svart grus, stenarna se ut som järn, men de äro sandsten, öfverdragna af järnhaltigt Nilslam, stenarna vid 1:a Katarakten voro däremot af röd granit. På aftonen sågo vi en vild Fantasia, i hvilken infödingar utförde sina danser, allt var ordnad af hotellvärden. Vi gingo ombord på vår båt Ibis redan kl. 5 e.m., men då många flera resande först kommo senare, låg båten kvar öfver natten.

8de febr. Kl. 3 på morgonen fortsatte båten, och kl. 6,30 e.m. voro vi i Abu-Simbel. Vi gingo ännu en gång till de stora Ramses-figurerna i de 2 templen för att beundra dem i morgonbelysning, och det var lika vackert som i månsken. Grefvinnan var mycket nervös. I morgon komma vi tillbaka till Assuan, och det skall bli skönt att få hvila och sofva ut.

Assuan, 9de febr. Efter en angenäm färd äro vi nu här. Hotell Savoy är tyvärr så öfverfullt, att jag måste ligga i badrummet de 2 första nätterna. Det var förskräckligt hett att sofva därinne, ty redan kl. 6 på morgonen kom solen in genom fönstret, och det fanns ingen gardin.

11te febr. Har i dag ändtligen fått ett rum, tyvärr åt solsidan, jag är ändå glad att ha kommit ur det heta badrummet. I dag har jag fått 2 bref.

12te febr. Tagit en promenad på morgonen samt läst, resan gör godt både för kropp och själ. Kl. 5 e.m. var det konsert utanför hotellet, och i det fria var det ej så varmt. Kl. 10,30 e.m. foro vi med båten ned till staden och sågo en Fantasia framför Guvernörens hus. Kvinnorna

dansade eller rättare sagdt gingo och gjorde de underbaraste rörelser med hufvud, hals och öfverarmar.

13de febr. På morgonen var det mycket blåsigt och ej så hett, vi öfverlämnade oss helt åt hvilan den dagen.

14de febr. Foro på morgonen med tåget till ön Philae för att ännu en gång beundra templet. Vi stanna här ännu 14 dagar, dock blir det nog ännu varmare, och då är man glad att ha gjort denna utfärd för andra gången. Vi kommo ej till Philae i dag, utan foro i en segelbåt utför Nilen till den stora Katarakten, som ej gör något mäktigare intryck än Ljusne älf, där den är som bredast. Vi foro ej genom bränningarna, emedan på våren en segelbåt hade kantrat och en ung flicka bland de resande hade slungats mot klipporna och blifvit dödad.

15de, 16de, 17de febr. Sofvit, hvilat och promenerat, ty det var mycket hett, i mitt rum var det +36° Celsius. Ute slår den heta vinden emot en, endast morgon och afton kunde man vistas ute. Denna heta sydvind, Khamsin, brukar vara 3 dagar, det var +37° i skuggan.

18de febr. Hett, mycket hett, ej ens på aftonen kännes någon svalka, grodorna kväka, himmelen är vackert stjärnbeströdd, men hett, hett och dock torkar man i denna heta torra luft mycket fortare, fastän svetten sköljer öfver en, och man är alldeles genomvåt. Vi hoppas, att det måtte bli svalare de närmaste dagarna.

20de febr. I dag har Löjtnant von Geijer köpt ett stort sädesmått af mässing åt Grefvinnan von Hallwyl, det kan användas såsom blomkruka. Senare köptes en arabisk trumma (tam-tam), den ser ut som en lervas, hvilkens nedre breda ända är öfverspänd med ett stycke oxhud, fastknuten rundt kanten.

22dra febr. På f.m. foro vi till Bisharinlägret, där en beduin-stam bodde i eländiga, med mattor täckta tält. Folket såg bättre ut än andra blandade raser. Grefvinnan köpte här ett pärlband af glaspärlor, som blef utbjudet åt henne.

27de febr. Vi resa nu med tåget till Luxor och taga nattåget kl. 6 e.m. till Kairo. Äfven här är det mycket hett, så att det är icke längre behagligt att vara här, i sofrummen är det +36°. Vi ha haft underrättelse från Sverige, att man där har -30°

Kairo, 1sta mars. Resan hit gick bra. Temperaturen här är rätt sval i motsats till den i Assuan, och jag har redan börjat kläda mig i varmare kläder. Det har regnat här, och i går var himmelen mycket molntäckt, hvilket var nytt för oss att se, vi som alltsedan de 2 sista dagarna i Assuan alltid haft blå himmel öfver oss. Det var den molniga himmelen, som orsakade det dåliga vädret i Kairo, men hettan var ännu densamma.

2dra mars. Vi ha varit i Basarerna.

3dje mars. Jag har sofvit mycket dåligt i natt, jag hade en ond dröm och inbillade mig, att min syster hade blifvit sjukare, jag önskar att motsatsen måtte hända, och att jag snart måtte få goda underrättelser om hennes hälsotillstånd.

Gezireh Palace, 4de mars. Vi foro kl. 7,30 f.m. till citadellet, där vi skulle se den karavan, som skulle medföra den heliga mattan till Mekka. På platsen var Paschan med pomp och ståt samt militär och stora folkmassor. På en rikt prydd kamel tronade ett tält med dyrbara broderier, i

tältet låg mattan. Andra kameler följde med pipblåsare m.fl., så gick processionen genom gatorna. De egyptiska soldater, som skulle öfverlämna mattan voro alla unga män med intelligenta utseenden samt togo sig bra ut i sina hvita dräkter.

5te mars. Konsert i hotellet. En tedrickande dam hade en liten ödla, fäst med ett band omkring sin hals. Vi voro mycket förvånade öfver damens halssmycke, det lilla djuret blef behandladt som en liten hund.

7de mars. Vi skulle på operan och foro glada i väg. Men då Grefven visade upp logebiljetterna, sades det, att de hade gällt till föregående dags föreställning. Löjtnant von Geijer försökte att få platser i en anan loge, men de voro så dåliga, att man ej kunde se något. Slutligen fingo vi goda platser på parkett. Grefvinnan har ondt i en fot, fotknölen är svullen.

9de mars. På aftonen var det en stor trädgårdsfest med belysning och fyrverkeri samt kl. 10 bal med blom- och confettikastning. Confettin bestod af små runda, brokiga papperspaljetter, vi hade aldrig förr sett sådant.

Herrar och damer kastade confettin duktigt på hvarandra, och det gick mycket lifligt till; till sist kastade herrarna smala pappersband, serpentiner för att med dem infånga damerna, allt verkade lustigt och upplifvande.

Kediven utdelade prisen i ett tält. Han är mycket ung, men ganska fet.

11te mars. Redo ännu en gång till Pyramiderna, Klippgrafvarna och Templet samt besågo minnesstenen som Ramses d. II (egentligen var det Thutmosis IV som reste "Drömstenen", min anm.) låtit uppställa framför Sfinxen, sedan denna en gång varit så insandad, att hufvudet endast delvis var synligt.

Jag red på en kamel, Grefvinnan på en åsna, då vi ej kunde få 2 damsadlar. Jag kom lyckligt både upp och ned från kamelen, och jag var mycket nöjd med att ännu en gång ha fått rida på en kamel. Några främlingar förundrade sig tydligt öfver, huru bra jag kom ned ur sadeln.

16de mars. I går fick jag den sorgliga underrättelsen, att min syster låg svårt sjuk i hjärtlidande, det är så sorgligt, att hon skall vara så sjuk, måtte hon kunna bli så bra, att vi ännu en gång kunna få träffa hvarandra!

Vi rida på morgonen till Moseskällan och därpå vidare till den förstenade skogen, där lågo trästycken med järnliknande yta, men på fibrerna kunde man dock se, att det var träd, som för många tusen år sedan hade blifvit nedhuggna. Grefvinnan medtog ett sådant förstenadt trästycke. Vi hade ridit 3 ½ timmar och voro rätt trötta vid hemkonsten. Grefvinnan hade ridit för mycket och hade fått ondt genom hettan, så att hon gick och lade sig tidigt.

17de mars. På f.m. skulle vi besöka vår förares hustru, han hette Ab-del-Medjie, vi köpte sötsaker åt frun.

18de mars. Vi ha gjort visit hos holländska Generalkonsulns fru, och om lördag d. 23dje mars skola vi föreställas för Kedivens moder. Det är förtjusande af Grefvinnan att taga mig med, och jag är mycket tacksam för hennes godhet. Vi gingo sedan för att hämta och betala det beställda guldarmbandet, därefter köptes 2 mattor hos köpmannen Hispenian.

21sta mars. Tillsammans med Grefvinnan har jag blifvit föreställd för Kedivens moder. Hon är ännu ej gammal, ser rätt bra ut och är mera kort än lång samt rätt fet. Fru de Villebois presenterade oss. Vi foro till Konbet, Kediv-moderns slott. Vi fingo en liten kopp kaffe, samtalade litet och efter en kort stund var besöket slut.

24de mars. Varit i Museet, där Grefvinnan köpte 2 afgudar för sig själf och 2 åt Fru Kempe.

25te mars. Grefvinnan köpte 1 tücke och ännu 1 matta hos köpmannen Hispenian.

27de mars. Voro på middag hos Generalkonsul Östbergs.

28de mars. Vi resa nu från Kairo till Palestina, det har varit en härlig tid här i Egypten, nu få vi se, hur det kommer att bli i fortsättningen. Det är redan mycket hett här, och de resande i hotellet äro redan sjuka i feber och diarré. Färden till Port-Said varar 7 timmar, och jag skall bli glad, om vi snart kunna inskeppa oss till Jafa.

Port-Said, 29de mars. Den ångare, med hvilken vi skulle ha rest föregående afton, hade ännu icke anländt, så att vi måste stanna här öfver natten. Hotellet är ganska bra. Det börjar att blåsa i dag, och då blir sjöresan ej behaglig för mig, jag, som alltid blir sjösjuk. Vi måste stanna här hela dagen. Geijers blefvo mycket förvånade öfver, att vi ännu voro kvar här. Det är rysligt varmt, och man svettas öfver hela kroppen. Det blir varmare med hvar halftimme, klockan är endast 11 f.m. Denna heta vind heter Khamsin. Efter lunchen gjorde vi ännu en färd genom staden, vi sågo en delfin, som gungade i kanalen, ibland syntes hufvudet, ibland stjärten öfver vattnet, han tyckte väl också, att det var varmt, + 37° Celsius i skuggan. Nu efter lunchen har det blifvit varmare, mina nickelkantade glasögon bränna på näsan. Lädret på vagnssitsen var glödande hett, då vi åter stego upp i vagnen. Mitt hufvud kännes tungt, jag har svårt att uthärda den heta ökenvinden, nu kl. 3 e.m. är det + 37° Celsius i skuggan. Vi ha tillbragt natten i hotell Nicolau.

Fartyget, som vi skola resa med heter Salazie (fransman) och har nu anländt på aftonen, så nu komma vi då i väg.

Inskeppningen är alltid något orolig, då hvarje liten båt med resande vill komma först ombord för hyttplatsernas skull. Det är ett vimmel af båtar på vattnet och ger en liflig bild, ty roddarna äro mycket ifriga. Har man väl kommit ombord dröjer det länge, innan de öfriga resande och deras resgods kommit ombord. Hettan var mycket stor, dock uppstod plötsligt en stark storm, som varade 1 timme, det var glödande hett som i en bakugn, himmelen var mörk, stora regndroppar föllo, och tälttaket skakades häftigt af stormen, det var ganska hemskt.

Kl. 9 e.m. åto vi kvällsmåltid och gingo sedan till sängs, jag med tungt hjärta vid tanken på sjösjukan, som jag skulle utstå. Dock, Gud vare lof, det blef ingen sjögång, och vi kommo lyckligt och väl till Jáfå.